

РЕШЕНИЕ

№ 10719

гр. София, 03.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4430** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Р. Ш. Ш., чрез адв. М., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 1, срещу Решение № 1548/01.04.2024 г. по анд. № 17628/2023 г. по описа на СРС, НО, 110 с-в. С решението е потвърден електронен фиш Серия К № 6350049, издаден от СДВР, с който на Р. Ш. Ш. на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 4 във вр. с ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП.

С жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения съдебен акт, поради противоречието му с материалния и процесуалния закон. Излага аргументи, че в ел. фиш не са посочени актовете, въз основа на които е направен извода за наличието на квалифициращия признак повторност. Твърди, че неправилно СРС не кредитира наведеното от жалбоподателя възражение, че не е извършена цялостна квалификация на вмененото нарушение. Счита, че квалифициращият признак, въведен с чл. 182, ал. 4 от ЗДвП не е обстоятелство, което се установява с техническо средство, без участие на контролен орган. Моли съда да отмени оспореното първоинстанционно решение. Претендира разноски за двете съдебни инстанции.

В съдебно заседание, касаторът Р. Ш. Ш., редовно призван, не се явява и не се представлява.

Ответникът- СДВР, чрез юриск. Г. моли съда да отхвърли касационната жалба и да

потвърди решението на СРС като правилно и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Представя писмена защита.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна.

Административен съд - [населено място], X-ти касационен състав, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба по наведените в нея касационни основания, предвидени в чл. 348, ал. 1 от НПК, съгласно разпоредбата на чл. 218, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, ангажираните по делото доказателства и съобразно закона, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от надлежна страна, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен съдебен контрол.

От фактическа страна, не е спорно, че на 29.08.2022 г., в 19:09 часа, в [населено място], по [улица]до № 147, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение на скоростта 80 км/ч, въведено с пътен знак В-26 в населено място, е извършено нарушение за скорост с МПС - лек автомобил "БМВ 320 Д", с рег. [рег.номер на МПС] , установено и заснето с АТСС № MD1197, извършено в условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ел.фиш, Серия К, № 5235865, като разрешената стойност на скоростта е 80 км/ч, установената стойност на скоростта е 100 км/ч, а превишената стойност на скоростта е 20 км/ч. За посоченото нарушение на Р. Ш. Ш., в качеството на собственик на процесното МПС, на основание чл. 189, ал. 4, във вр. с чл. 182, ал. 4, във вр. с, ал. 1, т. 2 от ЗДвП е наложено административно наказание глоба в размер на 100 лева, за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2, във вр. с, ал. 1 от ЗДвП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал.1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от първоинстанционния съдебен състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материалноправни норми.

При анализ на всички приети доказателства, настоящият състав приема, че решението е правилно и не е налице основанийето за неговото касиране по чл. 348, ал. 1, т. 1 във вр. ал. 2 от НПК във връзка, с което излага следните правни съображения:

С Решение № 1548/01.04.2024 г. по анд. № 17628/2023 г. по описа на СРС, НО, 110 с-в, първоинстанционният съд е потвърдил така издадения електронен фиш Серия К № 6350049. За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал писмените доказателства, представени с електронния фиш, приобщени по реда на чл. 283 от НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че Р. Ш. Ш. е извършил от обективна и субективна страна вмененото му административно нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 от ЗДвП. На следващо място от СРС не са установени нарушения при издаването и връчването на ЕФ, както и по отношение описанието на деянието. Установено е, че правилно е индивидуализирано отговорното административно-наказателно лице, както и че по отношение на същото е наложена санкцията по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП във вр. с ал. 4 в условията на повторност, предвид наличието на друг влязъл в сила електронен фиш. С оглед всичко изложено първоинстанционният съд е потвърдил ел. фиш..

Касационният състав напълно споделя изводите на СРС. Решението е обосновано, с

изложени подробни мотиви, които почиват на цялостен и изчерпателен анализ на релевантните факти и относимата нормативна база. Правилно е възприето, че в производството не са допуснати процесуални нарушения, а по същество деянието е безспорно доказано.

Съгласно разпоредбата на чл. 39, ал. 4 от ЗАНН, „когато е извършено административно нарушение, независимо какво е то по вид, което е установено и заснето с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, ако това е предвидено в закон (чл. 189, ал. 4 ЗДвП), овластените контролни органи могат да налагат, чрез издаването на електронен фиш административно наказание от вида "глоба", само когато размерът на това наказание е над петдесет лева, какъвто е и настоящия случай.

Съдът съобрази, че в чл. 2 от Наредба № 81213-532/12.05.2015 г. изрично се предвижда, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях съгласно чл. 3 от Наредба № 81213-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система.

Безспорно е, че по време на извършване на процесното нарушение на 29.08.2022 г., действащата разпоредба на чл. 189, ал. 4, изр.1 от ЗДвП допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.), независимо дали е стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП (нова - ДВ, бр.19 от 2015 г.) за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение.

В този смисъл, спазени са изискванията за използването на мобилната система за контрол на скоростта. В случая е налице нарушение, установено и заснето с преносима система за контрол на скоростта на МПС /триножник/, с вградено разпознаване на номера и комуникации тип "С. М2", №MD1197, за която от приложените по делото писмени доказателства - решение за одобрен тип средство за измерване, включително и на БИМ, протокол за последваща проверка на БИМ, се установява, че използваното на 29.08.2022 г. АТСС е удостоверено като одобрен тип от БИМ на 06.07.2018 г., със срок на валидност до 13.06.2027 г., както и успешно преминало последваща метрологична проверка на 15.03.2022 г., при която е установено съответствие с одобрения тип и същото е годно за експлоатация до 15.03.2023 г., включително и към датата на установяване на нарушението. В процесния ел.фиш, използваното АТСС е правилно индивидуализирано по тип, доколкото същото изцяло съответства на описаното във визираните по-горе документи. Видът и фабричният номер на използваното АТСС са посочени в съставения протокол за използване на АТСС на 29.08.2022 г., а в изготвения снимков материал на заснетия с това техническо средство видеоклип се съдържа типа и фабричният номер на описаното с номер техническо средство в ел.фиш.

На следващо място, съдът намира възраженията на касационния жалбоподател досежно липсата на повторност на извършеното деяние, за неоснователни. В настоящия случай, в ел. фиш е прието, че извършеното от жалбоподателя нарушение е повторно, поради което санкцията е наложена на основание чл. 182, ал. 4, във вр. с, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Според разпоредбата на §.6, т. 33 от ДР на ЗДвП, "повторно" е нарушението, извършено в едногодишен срок, а в случаите на чл. 174, ал. 2 от ЗДвП -

в двегодишен срок т влизане в сила на НП, с което на нарушителя е наложено наказание за същото по вид нарушение, включително и когато първото наказание му е наложено като нов водач. По делото безспорно се установи, че нарушението, вменено с електронен фиш Серия К № 6350049 е извършено в едногодишен срок от влизане в законна сила на ел. фиш, Серия К, № 5235865. Видно от справката картон на водача Р. Ш. Ш., на същия е наложено административно наказание глоба в размер на 50 лева на основание чл. 182, ал. 2, т. 2 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, като е отбелязано, че фишът е влязъл в сила. От приложената справка АИС-АНД се установява и точната дата на влизането му в законна сила, а именно: на 28.01.2022 г. С оглед датата на влизането му в сила - на 28.01.2022 г., нарушението на чл. 21, ал. 2, във вр. с, ал. 1 от ЗДвП, предмет на обжалвания ел.фиш, извършено на 29.08.2022 г. от касатора, несъмнено е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на ел.фиш, Серия К № 5235865, т.е. налице е квалифициращия признак "повторност" по смисъла на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. В случая е наложен двойният размер на глобата по чл. 182, ал. 1, т. 2 от ЗДвП - в размер на 50 лева за превишаване от 11 до 20 км/ч, съобразно установената стойност на превишението от 20 км/ч. Изрично в чл. 182, ал. 4 е посочено, че когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т. 1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца. При прочита на посочената норма, става ясно, че тя се прилага в хипотезата на повторност на деяние по ал. 2 на чл. 182, какъвто, с оглед представените доказателства, е и процесния случай. По отношение на Р. Ш. Ш. е наложена глоба в двоен размер от 100 лева, на основание санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 4 от ЗДвП. Съответно, налице е абсолютно определена санкция, в която предвиденото наказание е точно фиксирано по вид и размер, предвид което не е налице нарушение на материалноправните разпоредби.

В заключение, при правилно установена фактическа обстановка първоинстанционният съд е обосновал и законосъобразни правни изводи.

Така аргументирана, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Пред настоящата инстанция е представена декларация за правна помощ и съдействие, в която изрично е посочено, че се предоставя безплатна адвокатска помощ на основание чл. чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закон за адвокатурата. С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК и чл. чл. 38, ал. 2 ЗА адвокат А. М. има право на възнаграждение в размер на 800 лева (съвпадащ със списъка за разноски) по чл. 8, ал. 1, т. 3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения. Съдът намира претенцията на процесуалния защитник на касатора за прекомерност на адвокатското възнаграждение за неоснователна.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, X Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1548 от 01.04.2024 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 110 ти състав, по НАХД № 17628/2023 г.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи с адрес: [населено място], [улица] да заплати на адвокат А. М. сумата в размер на 800 лева, представляваща

адвокатско възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ в производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.